

Sygn. akt II K 24/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Zierkiewicz

Protokolant: Kamila Ciesielka

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Marzanna Siemaszko

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 marca 2014 roku

s p r a w y : **A. P. (1)**

syna E. i Z. z domu O.

urodzonego (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 29 września 2013 r. w B. gm. S. będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym I badanie 0.70 mg/l i II badanie 0.69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej (...) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w okresie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego na okres 2 lat a wymierzonego na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze uprawomocnionego w dniu 2012.06.30 sygn. akt II K 633/12 w związku ze skazaniem o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

2. w dniu 01 października 2013 r. w J. woj. (...) kierował samochodem m-ki S. (...) o nr rej (...) po drodze publicznej wbrew wymierzonego na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze uprawomocnionego w dniu 2012.06.30 sygn. akt II K 633/12 w związku ze skazaniem o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego **A. P. (1)** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 178a § 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego, środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 /pięciu/ lat;

III. uznaje oskarżonego **A. P. (1)** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I i III, dyspozytywnej wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 4 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona ustalając na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. okres próby na 5 (pięć) lat;

VI. na podstawie art. 49 § 2 k.k. zasądza od oskarżonego, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 /pięciuset/ złotych;

VII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do poddania się leczeniu odwykowemu od alkoholu;

IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

X. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

XI. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego w całości koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 180 złotych.

II K 24/14

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2013 roku około godziny 17.55 w miejscowości B., na wysokości budynku (...), funkcjonariusze Ruchu Drogowego zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazdem kierował oskarżony A. P. (2). W czasie kontroli ustalono, że wobec kierującego orzeczono wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 633/12 zakaz prowadzenia pojazdów na okres od 31 lutego 2012 roku do dnia 31 marca 2014 roku.

Ponadto wobec kierującego wyczuwalna była woń alkoholu, dlatego też został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. W wyniku przeprowadzenia I badania o godzinie 17.59 ustalono, że oskarżony miał 0,70 mg/l, zaś w czasie drugiego badania 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody: notatka urzędowa k. 1 , protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2 , wyjaśnienia oskarżonego k. 10,22

W dniu 1 października 2013 roku o godzinie 9.40 w miejscowości Jelenia góra na pul. Wolności funkcjonariusze Ruchu Drogowego zatrzymali do kontroli drogowej pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazdem kierował oskarżony A. P. (2). W czasie kontroli ustalono, że wobec kierującego orzeczono wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 633/12 zakaz prowadzenia pojazdów na okres od 31 lutego 2012 roku do dnia 31 marca 2014 roku.

Dowody: notatka urzędowa k.4, wyjaśnienia oskarżonego k. 10,22

Jak dotychczas A. P. (2) był karany jeden raz za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 633/12 z dnia 22 czerwca 2012 roku na karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych każda. Orzeczono mocą tegoż wyroku wobec oskarżonego min. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygn. akt II K 633/12 z dnia 22 czerwca 2012 roku k. 15, karta karna k. 17,

Oskarżony jest kawalerem, mieszkającym z rodzicami dotkniętymi chorobami wieku starczego. Pracuje w firmie (...) w B. na stanowisku elektromontera osiągając miesięczny dochód wysokości 1600 – 1700 złotych. Posiada liczne

zobowiązania kredytowe. Co miesiąc spłaca około 150 złotych. Pozostała kwotę przeznacza na żywność, a zatem przyjąć należy iż utrzymują go głównie rodzice otrzymujący emerytury.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 32, wywiad środowiskowy k. 36-37,

W postępowaniu przed Sądem oskarżony A. P. (2) przyznał się do zarzucanych mu czynów, jednak uznał że kara którą uzgodnił w postępowaniu przygotowawczym z prokuratorem w trybie art. 335 k.p.k. jest zbyt surowa. Na rozprawie przyznał się do zarzucanych mu czynów wyraził szczerą skruchę i żał za popełnione czyny, wyjaśnił, iż przestępstw dopuścił się z głupoty a głównie dlatego, że miał problem z alkoholem. Zadeklarował, że od października 2013 roku nie pije alkoholu. Wyraził zgodę na podjęcie leczenia odwykowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany przez Sąd gruntownej i wszechstronnej analizie, stworzył niepodważalną podstawę do stwierdzenia sprawstwa, jak i winy oskarżonego A. P. (1) w zakresie przypisanych mu czynów.

Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności dowodom w postaci: wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, protokołowi z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, danym o karalności oraz odpisowi wyroku w sprawie II K633/12. Zdaniem Sądu wiarygodność wskazanych dowodów nie budzi jakiegokolwiek wątpliwości.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż oskarżony w dniu 29 września 2013 roku w B., znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 22 czerwca 2012 roku o sygn. akt II K 633/12 wydanym przez Sąd Rejonowy Wydział II Karny w J., oraz mając orzeczony tym samym wyrokiem Sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący od 31 marca 2012 roku do 31 marca 2014 roku, czym dopuścił się popełnienia występku z art. 178 a § 4 k.k. Ponadto, Sąd uznał, że w dniu 1 października 2013 roku w J., będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 22 czerwca 2012 roku o sygn. akt II K 633/12 wydanym przez Sąd Rejonowy Wydział II Karny w J., oraz mając orzeczony tym samym wyrokiem Sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący od 31 marca 2012 roku do 31 marca 2014 roku, prowadził pojazd mechaniczny marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym.

Oskarżony miał wiedzę, iż prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, w jakim się znajdował, a także wbrew orzeczonemu wobec niego zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, stanowiło naruszenie przepisów prawa, zaś w dniu 1 października tylko wbrew orzeczonemu wobec niego zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, stanowiło również naruszenie przepisów prawa. Oskarżony mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Czyny zabronione dokonał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony działał przy tym w normalnej sytuacji motywacyjnej, zdając sobie sprawę zarówno z bezprawności, jak i karygodności swego postępowania.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za pierwszy czyn i 4 miesięcy pozbawienia wolności za drugi czyn Sąd uwzględnił wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości czynów i zagrożenie, jakie oskarżony powodował, uczestnicząc w ruchu drogowym, prowadząc pojazd będąc w stanie nietrzeźwości oraz uprzednią karalność za czyn z art. 178a§1 k.k. Oskarżony swoim działaniem naruszył dobra prawne, które ze względu na obserwowany od wielu lat poważny wzrost zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu ze strony nietrzeźwych kierujących są szczególnie chronione. Wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wynikał z zagrożenia, jakie oskarżony powodował, uczestnicząc w ruchu drogowym.

Na wymiar kary oskarżonemu wpływ miał stosunkowo wysoki stan nietrzeźwości, w jakim znajdował się, tj. 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Stan nietrzeźwości oskarżonego należało ocenić jako znaczny, bowiem w

wyniku badania urządzeniem alcosensor ustalono wynik zawartości alkoholu w 1 l wydychanego powietrza, który trzykrotnie przekraczał ustawowy próg stężenia (0,25 mg/l) alkoholu, określony w przepisie ustawy jako znamię czynu zabronionego, opisanego w art. 178a § 1 k.k.

Za istotne okoliczności łagodzące, świadczące o zrozumieniu przez oskarżonego naganności swego postępowania, Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy złożenie szczerych wyjaśnień, skruchę, chęć podania się leczeniu.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 53 k.k., a więc stopień zawinienia oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynów, sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, Sąd uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu, przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji kary łącznej 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Pomimo faktu, że oskarżony był karany za czyn z art. 178a§1 k.k. Sąd uznał, że okoliczności niniejszej sprawy pozwalają wnioskować, iż oskarżony rozumiał naganność swojego postępowania i czyny będące przedmiotem niniejszego postępowania będą jedynie ostatnim incydentem w jego życiu. Stąd też w ocenie Sądu, mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, cele kary zostaną wobec niego osiągnięte, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa. Mając to wszystko na uwadze, na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na maksymalny okres 5 lat próby. Tak ustalony okres próby będzie odpowiednim, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną postawioną wobec oskarżonego. Aby kontrolować zachowanie oskarżonego Sąd oddał go w okresie próby pod dozór kuratora. Kurator również pomoże oskarżonemu w realizacji podjęcia leczenia. W toku procesu oskarżony wyraził wole leczenia z nałogu, który był jego zdaniem przyczyną problemów zarówno z karnych jak i finansowych. Z tych też powodów, mając na uwadze, że oskarżonego należy najpierw leczyć a dopiero później karać ewentualnie orzekając karę izolacyjną, zasadnym było zobowiązanie oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu oraz zobowiązanie go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. w przypadku popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości, obligatoryjne jest orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd, mając na względzie stan nietrzeźwości oskarżonego, tj. 0,70 mg/l, oraz wynikający z tego stopień zagrożenia dla ruchu drogowego, jaki stworzył on jako kierujący samochodem, niedostosowanie się do orzeczonego zakazu Sądu, uznał orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat za adekwatne dla osiągnięcia wobec oskarżonego posiadającego problem z nadużywaniem alkoholu, celów kary. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności, w ocenie Sądu, prowadzenie jakichkolwiek pojazdów mechanicznych przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zdaniem Sądu, zrealizuje cele prewencji ogólnej, albowiem jego wymiar i znaczna dolegliwość z pewnością nie pozostaną bez wpływu na innych kierujących, a nadto pozwolą oskarżonemu dojrzeć i przemyśleć konsekwencje czynów, zanim ponownie wróci na drogę jako uprawniony uczestnik ruchu.

Stosownie do treści art. 49 § 2 k.k. Sąd zastosował wobec oskarżonego, w związku popełnionym czynem z art. 178a§4 k.k., środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz instytucji, do której zadań należy świadczenie pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych, tj. Fundacji Pomocy (...) w Wypadkach Samochodowych (...) w J.. Określając wymiar świadczenia Sąd kierował się zarówno względami społecznego oddziaływania kary, jak też miał na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, który będzie zmuszony podjąć się pracy dorywczej aby uregulować należność. W przypadku osób uzależnionych działanie ma charakter terapeutyczny.

Ponadto Sąd zobowiązał oskarżonego posiadającego stałe zatrudnienie do jego kontynuowania.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze oraz środkach karnych uświadomi oskarżonemu naganność jego czynów i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przestępstw. Orzeczona wobec oskarżonego kara oraz środki karne, zdaniem Sądu, uświadomią oskarżonemu konieczność przestrzegania obowiązujących zasad poruszania się po drogach publicznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne

poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtowały świadomość prawną społeczeństwa. Przekonają wszystkich uczestników ruchu drogowego o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając je od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, w tym na podstawie ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 180 zł.